

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Nu fryde sig hver Christen Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Nu fryde sig hver Christen Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 486. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid132124/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Og leve, skiøndt vort Kiød er Hø,
For Gud iligemaade!
Gud-Fader, Søn og Hellig-Aand,
Som brakked Vredens Riis,
Og løste for os Dødens Baand,
Skee evig Lov og Priis!

No. 257. *)

- 1 Nu fryde sig hver Christen Mand,
Og springe høit af Glæde!
Ja, lad os Alle, trindt om Land,
Med Liv og Lyst nu kvæde,
For Gud, saa god, som Han er stærk,
Har gjort et herligt Underværk,
Ei regnet, hvad det kosted!
- 2 Jeg faldet var i Fiendens Vold,
I Synden født og baaret,
Mig knuged Død, den grumme Troid,
Og gav mig Bane-Saaret,
Ak, med mig selv jeg laae i Kiv,
Jo meer jeg kæmped for mit Liv,
Des haardere blev Døden!
- 3 Min Dyd ei hjalp mig for et Haar,
Den var ei værd en Hægte,
Min gode Vilje laae paa Baar,
Og kun min Synd var ægte,
Det lærde mig min Fjende klog,
Og trak mig ned i Djævle-Krog,
Der evig at fortvivle!
- 4 Det saae min Gud i Himmerig,
Den Gode og den Fromme,

*) Norten *Luthers* »Nun freut euch, lieben Christen g'meine frit
oversat.

Og kjøbde fri, miskundelig,
Min Sjæl i dyre Dømme,
Det var for Ham slet ingen Skiemt,
Han kostede paa mig bestemt
Det Kiæreste, Han havde!

5 Til Frelser min Han taled saa:
Vi faaer os dog forbarne,
Far ned, min Søn, og hjælp de Smaa,
De Usle og de Arme!
Gienløs Du dem fra Synd og Nød,
Og slaæ ihjel den bittre Død!
Lad dem med Dig saa leve!

6 Alt som Du vil, min Fader kiær!
Det svared Søn med Blide,
Og fødtes af en Jomfru skiær,
Ved Jule-Midnatstide,
Som En af os, *Marias* Søn
Sin Guddoms-Vælde bar i Løn,
Den gamle Ræv at fange!

7 Hold dig til Mig, nu sagde Han,
Saa har det ingen Fare,
Alt hvad Jeg vil, Jeg ogsaa kan,
Og Jeg for dig vil klare,
Vær du kun min, saa er Jeg din,
Og Eet er Jeg med Fader min,
Trods den, os kan adskille!

8 For dig Jeg lade vil mit Liv,
Og med mit Blod dig kjøbe,
Mit Kors du paa dit Bryst kun skriv,
Fæt Tro og lad dig døbe!
Da er din Synd og Død du kvit.

Din Død er min, mit Liv er dit,
Min Salighed tillige!

9 Saa gaaer Jeg til min Fader hjem,
Med Bytte stort i Hænde,
For i det ny Jerusalem
Min Aand dig at tilsende,
I alskens Nød din Trøster-Mand,
Han giver dig paa Liv Forstand,
Til Himlen dig ledsager!

10 Som Jeg i denne Verden var,
Saa skal og du nu være,
Klenodiet i Leerjords-Kar
Skal bæres til Guds Ære!
Lad fare Angst og Trældoms-Frygt,
Men vogt dig vel for Verdens Kløgt!
Det er min sidste Vilje!

No. 258. *)

1 Bort, Verden, med din Glæde
Og al din Lystighed!
Jeg vil til Korset træde,
Hvor *Jesus* for mig leed;
I rette Følge-Svende
Man Herren skal gienkiende.

2 O see, hvor Han sig vaander
I Lystens Urtegaard!
O hør, hvor tungt Han aander,
For Døden er saa haard!
Dog vil, for os det kvæger,
Han tømme Smertens Bæger!

*) Den *Tydske* »Weg, Welt, mit deinen Freunden« frit oversat og forkortet.